

O b s a h.

I.

(Str. 1—15.)

Úvod. Vysvětlení slova karakter. Volnost. Zvyk. Kázeň domácí. Škola. Vlastní kázeň. Zásada. Rys povahy. Jednota v zásadách. Co jest karakter?

II.

(Str. 16—39.)

Vlastnosti karakteru. Samospráva, svoboda i protivy jich. Síla. Důslednost, ryzost. Obsáhlost a soustředěnost. Pokora, umělkované zásady. Pravdivost karakteru. Komediantství. Marnivost. Slavomam. Náruživost. Jak se musí pojímat slovo o nezměnnosti povahy?

III.

(Str. 39—63.)

Společný ráz všech vad v povaze. Karaktery romantické. Vzory karakteru. Poměr ženského pohlaví. Opravdovost. Osvědčování povahy v malém. Pokyn o vychování šlechtičen. Naše dívky a ženy. Přívětivost. Dělník. Stat o práci. Vzory příčinnosti a podnikavosti, i protivy ducha průmyslného. „Naši mužové“. Rozšířenost charakterův.

IV.

(Str. 63—75.)

Karakter u celého národa. Poměr k zemi a podnebí. „Povinnost“ v Anglii. „Malý národ“, oslavení vlasti. „Více důstojnosti!“ Frivolnost, malichernost. Potřeba svornosti a skutků. Neomalenost, ráznost. Vychování celého národa. Otázky praktické. Blahobyť a nadšenost.

V.

(Str. 75—92.)

Povaha, umělecké dílo. Jednání a osobnost; co jest dramatické? Antigona, Ada, Porcia a j. Petr Veliký, Havlíček. Rekovství, vloha a pilnost. Mravní charakter, nejvyšší útvar bytosti lidské. Hlasy národův a básníkův o jeho hodnotě. Příroda a poměry.

VI.

(Str. 92—109.)

Kantův náhled o charakteru. Záhada mravnosti, kategorický imperativ. Povinnost, „hvězdné nebe nademnou a mravní zákon ve mně“. Autorita a prospěch, domyslný charakter. Poměr materialismu k otázce povahy. Nihilismus. Poměr povahy ku blahu života. Štěstí a duchové „světlem opojení“. Důstojnost člověka.

Některé chyby tisku.

Na stránce	v řádce	místo	čti:
	1	6. zdůli	z okna
	5	2. shůry	podleroz umu
	15	7. zdůli	prováněny
	17	14. shůry	bezpouté
	"	8. zdůli	velkopádné
	31	6. shůry	v sobě
	38	11. zdůli	rozšífero
	40	2. zdůli	monolonie
	44	poslední	škořepina
	47	13. shůry	jakau
	51	6. shůry	d ti
~	58	8. shůry	vmínamosti
	65	6. shůry	poměru
	87	13. shůry	v tělená
	95	7. shůry	summou
	96	8. shůry	proreckými
			s okna
			podle rozumu
			prováděny
			bezpouté
			velkopádné
			sobě
			rozšířeno
			monotonie
			škořepina
			jakou
			děti
			vnímavosti
			poměru
			vtělená
			summu
			prorockými